

naar han ikke faaer den, vil være kvalificeret til Fattigunderstøttelse. Det, mener jeg, er Pointet i Sagen. Lige Communerne sig paa at give Andre Understøttelse, der ikke trænge eller behøve Noget i den Grad, saa handle de neppe rigtigt. Det staaer fornemmeligen fast, som jeg har sagt, at medens man ikke i Almindelighed under ordinaire Tidshold kan give Communerne Ret til at eftergive Følgerne af Fattigunderstøttelse for stikkelige Fattige, med hvem man har Medlidenskab, saa er det, forekommer det mig, noget langt Mindre, at man giver Communerne Bemyndigelse dertil for en kort Tidperiode og i Relation til visse bestemte Forhold, og naar man opfatter Loven saaledes, saa kan man, jeg gjentager det, vistnok have Betænkeligheder ved den, men ikke Betænkeligheder af den Art og Betydning som de, der her ere bleve anførte. Hvad angaaer den Henvisning, der er gjort til Loven om Communalbestyrelserne, da har jeg saameget hellere hørt den, som det netop er en Erkjendelse af de Grundsætninger, hvorfra Regjeringen gaaer ud, at medens man giver ogsaa dem, der kun bidrage Lidet til Communerne, nogen Indskyldelse, saa bør man forbeholde den Klasse, der hovedsagelig yder Bidragene til Communiens Formaal, en overveiende Stemme. Derfor er det, at der oprindeligt er foreslaaet af mig, at den høist beskattede Klasse valgte den større Halvdeel af Sogneforstanderskabernes Medlemmer. Det er fremdeles Regjeringens Anskuelse, at de, der ere valgte af Delegerede af Gaardmandsklassen, som er den største skatteyndende Klasse, og de større Eiendomsbesidderes Valgte skulle udgjøre Altsaaad et, og just da dette alt er saaledes i den nærværende Lovgivning, og da Regjeringen, som bemærket, er stndet ikke at opgive det som Grundsætning i den tilkommende Lovgivning, saa forekommer det mig, at den ærede Rigsdagsmand, medens forøvrigt hans Uttringer stemme med min Anskuelse, ikke kan hente Argumenter fra Communallovgivningen imod den her foreliggende Lov.

Dreyer: Efterat have hørt den høitærede Indenrigsministers Forklaring af Betydningen

af det foreliggende Lovforslag, er jeg kommen i nogen Tvivl om, hvorvidt dette Lovforslag ved at ophøies til Lov vil stifte nogen virkelig Nytte. Skal Loven i den Stikfelse, som Lovforslaget gaaer ud paa at give den, ikke kunne benyttes saaledes, at Communalbestyrelserne faae en Bemyndigelse til ved dens Hjælp at tilveiebringe Quantiteter, navnlig af Korn, som de mod en moderat Godtgjørelse kunne uddele til Personer af Arbejdsklassen i Sognet, der staae paa et noget bedre Trin, end at de, hvis de ikke fik denne Understøttelse, ligesom maatte erkjendes kvalificerede til at faae Fattigunderstøttelse, da vil Nyttens efter min Formening rigtignok være meget ubetydelig. Den Lov ligelydende med denne, der ifjor udkom, blev ogsaa paa mangfoldige Steder forstaaet ganske anderledes og benyttet paa den Maade, som jeg har antydet, hvorved den stiftede en ganske særdeles betydelig Nytte. Ligeledes man nu Betydningen anderledes, da frygter jeg rigtignok for, at Nyttens vil blive saa lille, at man vel af den Grund kunde være i Tvivl om, hvorvidt en saadan Lov burde komme ud. Da jeg imidlertid dog ikke ganske bestemt tør antage, at den ingen Nytte kan stifte, og da det i ethvert Fald ikke kan antages, at den vil medføre nogensomhelst Ulempe, skal jeg ikke gaae saavidt, at jeg skal stemme imod den.

Indenrigsministeren: Det er en Misforstaaelse af den ærede sidste Taler, at jeg skulde have erklæret mig imod, at Understøttelsen, hvor man vil benytte den, blev givet saaledes, at man opsamlede Sæd og folgte den til billige Priser. Min Uttring angik naturligvis kun de Individier, som man vil lade Understøttelsen komme tilgode, og jeg udtaler da, at denne ifølge Ordene i Lovforslaget — „dem, der ellers paa Grund af Dyrtiden maatte antages at blive trængende til Understøttelse af Fattigvæsenet“ ikke kan komme dem tilgode, som blot søle noget Lyk af Dyrtiden, men kun dem, som ellers vilde blive trængende til Understøttelse af Fattigvæsenet.

Dreyer: Hvis jeg tør opfatte den høitærede Ministers sidste Uttringer saaledes, at der